

# A L L E P A A R D E N

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

## lichtmis (vervolg)

een na een lichtten die woorden in het zonlicht op: eerbied veiligheid rust speelsheid gezondheid tederheid...

toen mocht ik zeggen: geertrui & johan wanneer gij nu ten diepste met elkaar wilt trouwen neem elkaar dan bij de hand & zeg: ik geloof in u

ze hoefden de woorden niet te herhalen ik geloof in u als degene die ik altijd zal eerbiedigen als degene bij wie ik me altijd veilig zal voelen als degene bij wie ik altijd tot rust zal mogen komen als mijn speelgenoot...

hun stilte was veel vanzelfsprekender de omstaanders voelden dat hoe mooiere woorden ze hadden uitgesproken hoe dieper deze twee trouwden

toen ze dan ook voorafgegaan van elkaars voornaam aan elkaar zegden: ik geloof in u & ik dat inzegende klaptten zelfs de bomen in de handen & jubelden alle lentebotten in het rond

zo'n liefdevolle omhelzing had onze brug zelden te zien gegeven het was om er tranen van vreugde van in de ogen te krijgen die kréég vooral de bruidegom dan ook

het kleine meisje zette het kroontje op het hoofd van de bruid krans van lente licht & bloemen in heerlijke gelukwensende harmonie

dan naar een ander zonnig plekje in de tuin met iedereen om hen heen mocht ik hen over hun ogen hun oren hun mond hun handen hun voeten heel hun lichaam de huwelijkszegen uitspreken

weer bij hun tweede omhelzing blij-meelevend & gelukwensend handgeklap & het gewone gebruikelijke rondansje: jantje wou eens dansen rond het pasgetrouwde paar...

tot het kleinste driejarige jongetje toe deelde iedereen zo al dansend in de vreugde

dan mocht de bruid de draagstoel in & werd zij met haar meewandelende man naast haar naar het erf gedragen

in de keuken werd dan verder het lichtmisgebruik voltrokken een meisje van elf dat daarnet nog

zo benieuwd had toegekeken was nu samen met haar moeder even overtuigd pannenkoeken aan het bakken

'met lichtmis is geen vrouwtje zo arm of zij maakt haar panneke warm'

hoeveel eeuwenoude gebruiken hebben we in viersel al niet in ere hersteld?

lichtmis: dat aloude heidens feest van de allereerste lengende dagen ooit door de kerk tot mariafeest gemaakt

zal dit heerlijke lichtfeest van dit jaar met zoveel zon & vreugde deze twee trouwers niet levenslang heugen?

LUC VERSTEYLEN

506

## Hart (vervolg)

Hart en nieren (vervolg)

Hier volgt de tweede psalm waarin de uitdrukking *Hart en nieren* voorkomt:

'Doe mij recht, HEER, want zonder dwalen ben ik mijn weg gegaan, op u, HEER, heb ik vertrouwd, ik wankelde niet. Doorgrond mij, HEER, en ken mij, *peil mijn hart en mijn nieren*, want uw liefde staat mij voor ogen en ik bewandel de weg van uw waarheid.' (Ps. 26,1-3)

Ook Jeremia heeft de uitdrukking; hij gebruikt tweemaal dezelfde zin:

'Maar, HEER van de hemelse machten, rechtvaardige rechter, *u die hart en nieren doorgrondt*, laat mij zien dat u zich op hen wreekt. U leg ik mijn zaak voor. (Jer. 11,20; ook Jer. 20,12)

De auteur van het boek *Openbaring* krijgt opdracht om een en ander te schrijven aan de engel van de kerk te Tyatira, o.m. dat de Zoon Gods zegt in verband met de valse profetes Izebel: 'Haar kinderen zal ik laten sterven aan een dodelijke ziekte. Laat elke gemeente beseffen dat ik het ben die *hart en ziel van de mens doorgrondt* en dat ik ieder van u zal belonen naar zijn daden.' (Op. 2,23)

*Met hart en ziel*

Niet alleen de nieren, ook de ziel gaat soms hand in hand met het hart, zoals in de uitdrukking *met hart en ziel*. De uitdrukking komt enkele tientallen keren voor in de bijbel.

Enkele voorbeelden.

- 'Maar ten slotte zult u de HEER, uw God, weer zoeken, en hem ook vinden, als u hem tenminste *met hart en ziel* zoekt.' (Deut. 4,29)

- 'Vandaag draagt de HEER, uw God, u op om u aan deze wetten en regels te houden. Neem ze zorgvuldig in acht en leef ze *met hart en ziel* na.' (Deut. 26,16)  
- '*Met hart en ziel* en met inzet van al zijn krachten trachtte hij [koning Josia] de wetten van Mozes strikt na te leven en terug te keren tot de HEER, zoals geen van zijn voorgangers of opvolgers ooit gedaan heeft.' (2 Kon. 23,25)

- 'Nadat de Farizeeën hadden vernomen dat hij [Jezus] de Sadduceeën tot zwijgen had gebracht, kwamen ze bij elkaar. <sup>35</sup>Om hem op de proef te stellen vroeg een van hen, een wetgeleerde: <sup>36</sup>"Meester, wat is het grootste gebod in de wet?" <sup>37</sup>Hij antwoordde: "Heb de Heer, uw God, lief *met heel uw hart en met heel uw ziel* en met heel uw verstand. <sup>38</sup>Dat is het grootste en eerste gebod. <sup>39</sup>Het tweede is daaraan gelijk: heb uw naaste lief als uzelf. <sup>40</sup>Deze twee geboden zijn de grondslag van alles wat er in de Wet en de Profeten staat." ' (Mat. 22,34-40) (*Wordt vervolgd*)

BART MESOTTEN



Johan Kelders

## Waar was je, God?

God, je bent een gevoel vandaag. Schuld en boete. Het verleden blijft me maar achtervolgen. Had ik maar zus, had ik maar zo. Mijn fouten en tekortkomingen razen door mijn kop. Ik word er stapelgek van. Ik zoek je de hele dag al, God. Maar je geeft geen *sjoegge*. Taal noch teken. Soms meen ik je te zien. Als een inktzwart paard in de wolken, een paar kinderoogen bij de supermarkt, een voorbijflitsend gezicht in de tram. Maar als ik met je wil praten, ben je al weer weg. Misschien heb je geen zin in me vandaag? Heb je genoeg van al dat gezever en gezeur. Of misschien heb je een baaldag? Wil je even geen God zijn, heb je genoeg van alles en iedereen. Op Antwerpen-Centraal stuit ik op een vrouw die je ook zoekt. Haar ogen staan verward en ze mompelt een taal die ik niet versta. Soms stampet ze met haar voeten alsof ze kwaad op je is. De treinreizigers moeten niks van haar hebben en lopen in een grote boog om haar heen. „Weg zigeunerwif”, sneert een bezopen man. „Rot op naar je eigen land”, snauwt een tiener. Als ik naast haar ga staan, is de haat helemaal compleet. We zijn een eiland in de massa. Eenzaam en alleen. Van een zigeunerin en een zwerver moeten de mensen al helemaal niks hebben. Dat is haat in het kwadraat. Zo moet jij je ook hebben gevoeld, God, flitst het door me heen, tweeduizend jaar geleden, even eenzaam en even alleen. Alleen de voorbijgangers zagen er toen anders uit, en het station was een berg met een kruis erop. Ik pak de vrouw bij de hand. Ze zegt iets. Maar ik weet niet wat. Haar woorden doen er ook niet toe. We praten met onze handen. Het is de oudste taal die er is. De taal van de warmte en solidariteit. We zijn niet meer alleen. We zijn samen. We zijn sterker dan de haat. Een reizigster lacht ons toe. Haar lach verwarmt me. Verwarmt ons. Zij spreekt ook onze taal. Je bent er weer God. Terug van weggeweest.

## UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Het is opvallend hoe in oude weerspreuken zo vaak dieren als de vos en de wolf voorkomen. Eigenlijk is dat ook wel te verklaren. Die weerspreuken dateren immers uit tijden toen er nog veel meer bossen waren, maar ook veel meer wild. Vossen en wolven kwamen toen nog veel dichterbij de bewoonde wereld dan nu. Als men vroeger in de winter een wolf tot vlakbij de bewoning zag naderen, dan wist men dat er een harde winter op komst was.

Voor morgen, de feestdag van Sint-Gregorius, is er bijvoorbeeld zo'n dagweerspreuk waarin de vos voorkomt. Die gaat zo:

**IS HET WEER OP SINT-GREGORIUS DOL DAN KRUIPT DE VOS REEDS UIT ZIJN HOL IS HET SCHOON EN ZONDER VLAGEN HIJ SCHULT NOG VEERTIEN DAGEN**

Het echte winterse weer zou overmorgen wel eens te voorschijn kunnen komen. Dan is het namelijk de naamdag van Sinte-Matildis en die staat erom bekend dat ze het vaak laat hagelen op haar naamdag. Luister maar eens naar deze spreuk:

**SINTE MATIELDE KOMT UIT DE HOEK EN MET HAGELSTENEN BAKT ZE KOEK**

Maar het is toch wel duidelijk dat we nu zeer snel afstevenden op de lente. De aarde breekt open, de warmte komt te voorschijn. En dat verschijnsel wordt ook weer in een duidelijke spreuk voor overmorgen geformuleerd. Die spreuk gaat als volgt:

**DE EERSTE DONDER BROMT ALS SINTE-MATILDIS KOMT**

KRISTIEN VAN ZUMMEREN